

Illustreret Tidende

UGEN OG DAGEN

FRA KONG
GEORGS LAND

GRÆKENLANDS
Politik er for Tiden
et mistrøstende Emne
at tale om. Det er ikke
let at se Vejen ud af

all dette Uføre med Militærligaen, som vistnok er i Gang med at gaa i Stykker, med Nationalforsamlingen, som bliver vanskelig at faa i Stand uden at saare baade hellensk Patriotisme og tyrkisk Imperialisme, og med den svære økonomiske Krise, som lammer Landets Handlekraft, da Udlandet ikke vil laane det Penge under disse Forhold. Men som Turistland er og bliver Grækenland noget af det herligste, man kan tænke sig.

Den klassiske Kunst, som hele den civiliserede Verden elsker og ser op til, faar først sin Ret, naar den ses under Hellas blaa Himmel. Pentelikkons Marmor med den herlige varme gyldne Patina maa ses i Templer og Statuer her, hvor den hører hjemme i den klare tørre Luft.

Den uendelige Finhed i Bygningskunsten, der f. Eks. robes ved de Vinkler, Tempelfacaderne paa Akropolis danner mod hinanden, maa opfattes, naar Attikas Sol ved sin Nedgang lader sit glødende Lys glide hen over den ene efter den anden, kærtegner dem hver paa sin Maade, saa at de altid kommer i en vis Kontrastvirkning til hinanden.

Det herlige Parthenon maa ses paa Stedet, fordi det er saa uendelig langt skønnere end alle dets Efterligninger. Den svage kun ved fine Maalinger efterviselige Krumning af alle dets tilsyneladende rette Linjer, giver det en Flugt, som kun det personlige Kunstværk er i Besiddelse af. Tempelresterne paa Ægina, i Mitylene, det vidunderlige Apollotempel i Bassæ, Hermes i Olympia og mange andre Levninger fra den klassiske Oldtid bringer denne til at staa saa levende for os. Men ved Siden af Antiken har Grækenland en herlig Natur og et malerisk Folkeliv at byde paa.

Fra Athen gør man de herligste Ture i Attika. Man kører af Sted om Aftenen, naar i Nattens Løb til Pentelikklosteret, hvor de skikkelige Munke bereder En Forfriskninger og skænker En Hvile. Saa drager man til Fods i Mulm og Mørke op ad Pentelikkons Sider for fra Toppen at se Solen staa op over Bugten ved Salamis. Det er simpelthen ubeskriveligt, saa skönt er det. Naar saa Ægina, Salamis, Piræus, Hymettos og Lykabettos straalere i Morgensolens Glans, og de hvide Huse i Athen begynder at skinne paa den lysegrønne Slette, hvor kun Olivenskovene endnu ligger i dunkle Skygger, saa stiger man ned til den Slette, man havde i Nord, og staar nogle Timer efter paa Slagmarken, som skjuler saa mange Tusinde Heltes blege Ben. Marathonsletten, hvor Grækerne sejrede over Perserne.

I Landsbyen Kiorka smager vi den græske Vin, der efter vore Begreber er udrikkelig, fordi den er resineret, tilsat Harpiks for at holde sig. Den smager forfærdelig bittert. Vi byder vor franske Cognac, som gør Lykke til sidste Draabe, og saa danser Befolkningen den smukke græske Folkedans for os.

Landsbyens gamle Præst ser til. Han saavel som Munkene i de talrige Klostre er elskelige at have at gøre med. Mangen Nat har vi mødte tilbragt i deres gæstfrie Klostre, hvor Fremmedsengene er ret rene.

Men de selv, de kære hellige Mænd, Gud forbarme sig, hvor er de snavsede. Deres Forbavselse over, at vi en Dag gjorde et soldatermæssigt Morgentoilette med blottet Overkrop ved Klostergaardens Kilde, var lige saa kostelig som ægte.

En Udflugt, som ikke maa forsømmes, er til Kong Georgs Slot Tatoi, hvor man vil finde et monsterværdigt Landbrug og Forstvæsen efter hjemlige Forbilleder. Bedst kommer man ind i Landets Natur og Folkeliv, naar man paa Hesteryg rejser rundt i hele Peleponnes.

Ak skønne Hellas. Dit Folk er Dig ikke værdigt. Maatte dine glørværdige Traditioner, din rene Kunst og din rene Luft sejre over politisk Usselhed og Forfald, saa at Niketempet atter kunde straalere i Sejrsglans over et enigt Rige.

NORDMENDENE gør al Ting til Gavn. I disse Sportstøvnets Dage maa det ikke forundre En i Skøjtevæddeløb at møde den 81-aarige Syrsen fra Lillestrand og den 71-aarige Thomsen som et Par ungdommelige Deltagere. Det kan man da kalde et Par raske Gutter.

Heinrich Janniche

DEN 1. Marts kan den ældste Lærer i de københavnske Kommuneskoler, Tegnelærer Heinrich Janniche, fejre 50-Aars Dagen for sin Ansettelse ved Sølvgedes Skole. Den gamle veljente Lærer og Udgiver af Tegneböger vil sikkert paa denne Dag modtage mange Beviser paa, hvor afholdt han er, saavel af sine Kolleger som af sine gamle Elever.

MARINUS SCHNEIDER

DET YNGSTE KULD af danske Lyrikere talte *Marinus Schneider* med som en af de betydeligste.

Marinus Schneider

Hans Produktion, der er samlet i Bogen »Foraar mellem Mure«, bærer Vidne om en Kamp imod Fattigdom og Sygdom, der først nu, da en ødelæggende Tuberkulose havde faaet det afgørende Tag i ham, blev mildnet af en Kreds af Mennesker, der efterhaanden kom til at staa dette rene og medfølelse Sind meget nær.

Schneider var født i København og var

kun 25 Aar, da han døde. Som Journalist debuterede han allerede i 19 Aars Alderen. Et Par Aar ældre vakte han betydelig Opmærksomhed ved sine friske og talentfulde ledende Artikler i »Adresseavisen.« Ingen anede, at denne unge Mand, der dengang — trods de onde Kaar — havde Stunder, da han syntes at ville erobre Verden, saa snart skulde tabe sine Vaaben af Hænderne.

Det var *Viggo Stuckenberg*, der i sin Tid gav Schneider Opmuntringen med paa Vejen, og det var Stuckenberg, som Schneider altid senere i godt og ondt svor til som Adelsmand af dæmpet Mandighed og Ubeslægtelighed.

En stor Lærer og Digter og en Discipel, der var ham værdig.

PRICERNES EVENTYR

I EN MEGET nydelig og stilfuld lille Artikel i sidste Nr. af »Ill. Tid.« har Forfatteren Hr. *Borge Jansen* fortalt Pricernes Eventyr. Da Artiklen er udarbejdet paa Grundlag af afdøde Valdemar Prices Erindringer og derved faar forøget Autoritet, har jeg ment at burde fremkomme med nogle korrigerende Bemærkninger, for at Fremtidens Kulturhistorikere ikke skal ledes paa Vildspor.

Hr. Borge Jansen genfortæller formentlig nøjagtigt, hvad Valdemar Price har skildret for ham, men synes at have overset, at man ved alle Erindringer og Familietraditioner bør være i høj Grad kritisk. Hist og her er der indlobet Urigtigheder; Valdemar Price var jo kun 8 Aar gammel, da der sidste Gang spilledes paa Morskabsteatret, og Faderen Adolph Price var ikke stiv i Kronologien, hvorfor han haardnakket nægtede at skrive sine Memoirer, skønt det ikke manglede paa Opfordringer. Selv har jeg lagt Mærke til, at de ældre Pricer er tilbøjelige til at forveksle Forhold paa Morskabsteatret med den senere Hofteaterperiode, hvilket kun er naturligt, da de alle den Gang var smaa Børn. Derfor har jeg ogsaa i min Bog om »Offentlige Forlystelser i Frederik VI's Tid,« der udførligt behandler Pricefamiliens Historie indtil Morskabsteatrets Nedlæggelse, enten korrigeret eller søgt udenom de Erindringer i Familien, som ikke har kunnet staa for historisk Kritik. Og denne Bog synes at have været Artiklens Forfatter bekendt.*

Det er navnlig et Par enkelte Punkter i Hr. Jansens Fremstilling, som jeg tror at burde berigtige, fordi de har Betydning ogsaa for Hovedstadens Topografi, nemlig Morskabsteatrets Oprettelse og Nedlæggelse. Teatret er ikke bygget af James Price, men af Hanne Prices anden Mand, Frantz Kuhn, og den bekendte Mimiker Giuseppe Casorti; det opførtes 1817 efter at James Price forhængst var død.

James Prices første Sommerteater, der var meget mere primitivt, blev nedbrudt snart efter Bombardementet. Man faar endvidere det Indtryk af Artiklen, at Morskabsteatret først blev nedlagt 1847 efter Pricefamiliens Hjemkomst fra Sverige. Men dette er ikke rigtigt. Teatret og dets Grund, nu Vesterbrogade 58 og 60 (selve Teaterbygningen laa paa det sidste Sted), blev bortsolgt ved en fjerde Auktion den 10. Marts 1845; først efter at dets Skæbne var beseglet, og netop af den Grund, drog Pricerne atter paa Langfart, efter at de i Sommeren 1845 havde givet Forestillinger hos Pettoletti paa Vesterbros nye Teater. Den egentlige Grund til Morskabsteatrets Nedlæggelse var Konkurrencen fra Tivoli og Pettoletti i Forbindelse med Bygningens forfaldne Tilstand.

I en Anmærkning til den paagældende Artikel udtaler Hr. Borge Jansen en svag Formodning om et Slægtskab mellem de navnende danske Pricer og en Instrumentist Joh. Price, som Christian IV. indkaldte til sit Kapel i 1630'erne, og som Angul Hammerich allerede for henvend tyve Aar siden har fremdraget i sin bekendte Doktordisputats om »Musiken ved Christian den Fjerdes Hof,« den samtidige franske musikkyndige Pater Mersenne (ikke Merselle som Hr. Jansen skriver) nævner han ogsaa. I denne Formodning tør jeg dog ingenlunde følge Artiklens Forfatter. Thi den støtter sig væsentlig paa Navneligheden, og paa den kan man ikke bygge nogen tilførlig personhistorisk Gisning; dels er der et Tidsrum af halvandet Hundrede Aar imellem, og dels er Navnet Price snart sagt lige saa almindeligt i England som Sørensen i Danmark.

Eiler Nyström.

* Hr. Borge Jansens Artikel var i den Form, den offentliggjordes, indleveret til Red. længe før end Hr. Nyströms Bog udkom.